

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/199/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213228194
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7213228194.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Imricha Volkaia vo veci starostlivosti súdu o maloletého E. S. nar. XX.XX.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach dieťaťa rodičov P. S. rod. V. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v S. na G. ulici č. XX zastúpenej JUDr. Katarínou Habiňákovou advokátkou so sídlom v Košiciach na Štúrovej ulici č. 20 a Y. S. nar. XX.X.XXXX zastúpeného JUDr. Petrom Majerníkom advokátom so sídlom v Košiciach na Floriánskej ulici č. 16 v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 2.7.2014 č.k. 41P 207/2013-176 v spojení s dopĺňacím rozsudkom z 22.4.2015 č.k. 41P 207/2013-217 a opravným uznesením z 30.3.2015 č.k. 41P 207/2013-211 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutých výrokoch o určení výživného a dlžnom výživnom.

Odmietá odvolanie proti výroku o úprave styku.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom a opravným uznesením zveril maloletého E. S. do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Otca zaviazal prispievať na výživu maloletého od 4.12.2013 do budúca 80 Eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný uhrádzať vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Dlžné výživné za obdobie od 4.12.2013 do 30.6.2014 otcovi neurčil. Upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stykať sa s maloletým E. každý nepárny týždeň v roku v pondelok, stredu a piatok od 15:00 hod. do 18:30 hod. a každý páry týždeň v roku v utorok od 15:00 hod. do 18:30 hod. a v sobotu od 9:00 hod. do nedele do 18:00 hod.. Matke uložil povinnosť maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať mu ho v mieste svojho bydliska a otcovi uložil povinnosť maloleté dieťa po ukončení styku odovzdať v mieste bydliska matky. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka, proti výrokom o určení výživného a úprave styku a navrhla, aby odvolací súd určil výživné pre maloletého od otca od 5.11.2013 do budúca vo výške 150 Eur mesačne a upravil styk otca s maloletým tak, že bude oprávnený stykať sa s maloletým E. každý nepárny týždeň v pondelok a stredu od 15:00 hod. do 18:30 hod. a každý páry týždeň v utorok od 15:00 hod. do 18:30 hod. a v sobotu od 9:00 hod. do 18:00 hod. a v nedeľu od 9:00 hod. do 18:00 hod. za podmienok, že bude povinná dieťa na styk s otcom pripraviť a odovzdať mu ho v mieste svojho bydliska a otec bude povinný odovzdať jej dieťa po ukončení styku v mieste jej bydliska.

Namietala, že súd prvého stupňa napriek vykonanému dokazovaniu nesprávne rozhodol o určení výživného, keď ho určil až od 4.12.2013 napriek tomu, že návrh podala 5.11.2013 s tým, že síce

od augusta 2013 žili v spoločnej domácnosti, ale prestali viesť spoločnú domácnosť. Každý sám zabezpečoval svoje potreby, ona vykonávala nákupy, varila nielen pre seba, ale aj syna. Otec jej na výživu ničím neprispieval, nekupoval ani potraviny a neposkytoval žiadne finančné prostriedky na ošatenie pre dieťa, ktoré by bolo možné započítať. Pokiaľ ide o výšku výživného má vedomosť o tom, že kým žili v spoločnej domácnosti a ich vzťahy boli dobré, vedela o všetkých príjmoch otca, ktoré získaval ako províziu z predaja nehnuteľností v spoločnosti Košice Real, s.r.o.. Tieto príjmy popieral, preto navrhla, aby si súd zadovážil výpisy z účtov, kde presne uviedla, ktoré finančné prostriedky patrili otcovi z titulu provízie. Po spočítaní provízií s príjmami otca z invalidného dôchodku a pracovnej odmeny bol jeho príjem 972 Eur. Ide o priemernú mzdu za rok 2013 a 2014. Súd sa síce dotazoval u zamestnávateľa otca na výšku provízie, ktorý súdu oznámil, že inú mzdu okrem vyplácanej zamestnancovi neposkytoval, ale z účtov, ktoré mal súd k dispozícii a ktoré sú na meno otca jednoznačne vyplývajú, že finančné prostriedky boli postupne používané na ich potreby v čase existujúceho spolužitia. Poukázala na to, že realitné kancelárie stanovujú províziu percentuálne vo výške 3% alebo pevnou sumou, ktorej výška je závislá od hodnoty obchodnej transakcie. Spoločnosť Košice Real, s.r.o. listom potvrdila, že provízia zo strany pána Buvalu pri predaji bytu bola zaplatená vo výške 500 Eur a z finančných prostriedkov, ktoré pán Buvala zaplatil na účet otca bola suma krátená presne o províziu, ktorú otec obdržal. Vyjadrila názor, že súd nemôže vychádzať zo situácie, ktorá má do budúcnosti nastať, pokiaľ ide o obchodné transakcie otca v spoločnosti Košice Real, s.r.o.. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd prihliadol na príjem otca, ale nie na všetky položky, ktoré boli zaplatené ako provízia na jeho účet, s čím nemôže súhlasiť, pretože tento príjem bol, je a predpokladá, že aj v budúcnosti bude spôsob, akým ho otec od spoločnosti obdrží, nebude už vyplácaný na iný účet. Poukázala na to, že je na materskej dovolenke s príjmom 222 Eur vrátane rodinných prídavkov a zatiaľ osobnou starostlivosťou zabezpečuje všetky potreby maloletého. Otec má preukázateľne príjem 569 Eur, k čomu je potrebné prirátať priemerné mesačné provízie 350 Eur, preto výživné 80 Eur mesačne považuje za neprimerané. Ďalej poukázala na to, že otec bežne používa motorové vozidlo, s čím má zvýšené výdavky na pohonné hmoty, fajčí denne krabičku cigariet, čo predstavuje priemerne 3 Eur. Tieto náklady podľa jej názoru nie sú nevyhnutné na jeho existenciu. Okrem toho od otca maloletého nepoberá žiadne finančné prostriedky z titulu manželského výživného, ktoré si ani uplatňovať nebude. V ďalšom namietala rozsah styku otca s maloletým E., ktorý má dva a pol roka a nie je ešte umiestnený ani v predškolskom zariadení s poukazom na citovú naviazanosť dieťaťa na ňu a skutočnosť, že je zvyknuté spávať doma vo vlastnej posteli, preto nepovažuje za vhodné, aby dieťa prespávalo počas styku u otca. Zároveň namietala aj zápočet naturálnych plnení otca vo výške 282,37 Eur, ktoré otec dokladoval, nakoľko ona uznala len príspevok v rozsahu 81,42 Eur. Súd konštatoval, že išlo o skutočne bežné veci zakúpené otcom pre dieťa a sú výlučne pre potreby dieťaťa, ale tieto veci dieťa užíva len v byte otca a neslúžia mu teda na každodennú potrebu.

Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdiť. Matkou uvádzané skutočnosti v odvolaní, pokiaľ ide o zabezpečovanie starostlivosti o maloletého od augusta 2013 do decembra 2013 nie sú pravdivé, pričom na pojednávaní súdu prvého stupňa podrobne opísal skutočný stav vedenia ich domácnosti, najmä po vypuknutí problémov v septembri 2013. Zotrváva na tom, že od septembra 2013 sa o maloletého starali striedavo. Výlučnú starostlivosť o dieťa nemohla zabezpečovať iba matka, ako to v odvolaní tvrdí, nakoľko sa často nezdržovala doma, a to nielen cez deň, ale aj v noci. Časom vysvitlo, že mala mimomanželský pomer a noci trávila so svojim milencom, na diskotékach a pod.. Z uvedeného dôvodu nie je ani pravdivé tvrdenie matky, že dieťa nie je zvyknuté zaspávať pri ňom. I keď ich spolužitie bolo od augusta 2013 komplikované, nemôže súhlasiť s tvrdením matky, že by od tejto doby nevedli spoločnú domácnosť. Matka ďalej poukazovala na jeho údajné vedľajšie príjmy a teda provízie zo sprostredkovania predaja nehnuteľností. Vyjadril názor, že súd prvého stupňa vo vyčerpávajúcom odôvodnení rozsudku zohľadnil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie, a to nielen jeho tvrdenia ale aj objektívne výpisy z bankových účtov. V týchto mal riadne preukázané príjmy z chránenej dielne Košice Real, s.r.o., v ktorej bol zamestnaný s čistým príjmom 302 Eur, pričom ako invalidný dôchodca poberá zo Sociálnej poisťovne dôchodok vo výške 275,50 Eur. Z výpisov z účtu zohľadnil aj provízie od spoločnosti NBI, a to 222 Eur a 470 Eur. Rovnako sa súd zaoberal aj údajnou províziou od pána O.. Z vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že išlo o jednorázovú platbu, ktorá nebola províziou. Tvrdenia matky v tejto súvislosti vôbec nevyplývajú z vykonaného dokazovania. Ostatné tvrdenia matky o bočných príjmoch považuje za účelové a nepreukázané, nakoľko súd vyhovel jej požiadavke a zadovážil výpisy z jeho účtov a tieto položku po položke náležite skúmal. Matka namietala, že využíva motorové vozidlo, uvedené využíva z dôvodu výkonu svojho zamestnania, nakoľko bez jeho použitia by nebol schopný zarobiť ani to málo, čo momentálne zarába. Pokiaľ ide o úpravu styku s maloletým, matka v odvolaní neuviedla

jediný argument, ktorý by odôvodňoval iné rozhodnutie o styku, ktoré by bolo zároveň na prospech maloletého dieťaťa. Pokiaľ ide o dlžné výživné poukazuje na to, že veci kúpil pre maloletého syna, nie pre matku a vzhľadom na to, že mu bol zakázaný vstup do ich spoločnej nehnuteľnosti na základe návrhu matky, nemohol s maloletým vybrať hračky, ktoré by potreboval pri styku s ním. V nadväznosti na túto skutočnosť nakúpil nové veci, ktoré využíva dieťa pri styku s ním, a keďže nemá iné dieťa, tieto slúžia výlučne maloletému.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu nevyjadril.

Podľa § 218 ods. 1 písm. e/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak.

Podľa § 113 ods. 1 O.s.p. s konaním o rozvod manželstva je obligatórne spojené konanie o úpravu pomerov k maloletým deťom na čas po rozvode. Rozhodnutie vo veci v konaní podľa § 113 ods. 1 O.s.p. má aj ten procesný dôsledok, že právoplatnosťou rozsudku len o rozvode manželstva zanikajú podmienky pre rozhodovanie o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, okrem určenia výživného ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva práve so zreteľom na zákonnú hranicu limitovanú trvaním, resp. zánikom manželstva. Pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom na čas do rozvodu stratil účinnosť nadobudnutím právoplatnosti výroku o rozvode manželstva rodičov, a to rozsudku Okresného súdu Košice II z 26.11.2014 č.k. 27P 266/2013-112, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku o rozvode 23.1.2015 (medzičasom aj vo výroku o úprave styku 8.7.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 7Cop 30/2015-129) odvolací súd v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 218 ods. 1 písm. e/ O.s.p. odvolanie proti tomuto výroku rozsudku odmietol.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v ostatných napadnutých výrokoch, teda o výživnom a dlžnom výživnom ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami matky uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jej obranu už v priebehu konania pred súdom prvého stupňa a matka ani v odvolacom konaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o výživnom. Odvolací súd dospel k záveru, že v priebehu konania na súde prvého stupňa boli nepochybne zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o výživnom, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozsahu výživného pre maloletého E. a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. V tomto prejednávanom prípade súd prvého stupňa dôsledne vykonal dokazovanie a úplne zistil skutkový stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Pretože súd prvého stupňa správne a zákonne vo veci rozhodol, odvolací súd rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiaden z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nežiadal (§ 151 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.